

67. møde.

Onsdag den 10. marts kl. 10.

Formanden:

I skrivelse af gårs dato meddeler indenrigsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om sygehusvæsenet.

(Lovf. nr. 226).

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg skal tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om sygehusvæsenet.*

Lovforslaget omhandler inddragelse af egne indtægter og udbetaling af et beløb til personlige fornødenheder for personer indlagt på psykiatriske institutioner. De hidtidige regler har haft hjemmel i lov om offentlig forsorg, der ophæves ved bistandslovens ikrafttræden d. 1. april 1976.

Efter de *gældende regler* anvendes 60 pct. af den psykiatriske patients egne indtægter som betaling for opholdet. Det er dog af indenrigsministeriet fastsat, at der maksimalt kan inddrages 5.400 kr. pr. år. Den pågældende patient skal endvidere være fyldt 60 år og have været indlagt kontinuerligt i 6 måneder.

Den psykiatriske institution kan efter de gældende regler udbetale et beløb til personlige fornødenheder, de såkaldte lommepege. Dette beløb må dog ikke overstige det maksimumsbeløb, der kan udbetales til beboerne på de almindelige plejehjem. Størrelsen af disse lommepegebeløb fastsættes af socialministeren.

Lovforslaget har en vis sammenhæng med de af socialministeren fremsatte forslag til lov om ændring af folke-, enke- og invalidepensionslovene. Heri foreslås det bl. a., at de bestående regler om bortfald af sociale pensioner for pensionister indlagt på psykiatriske institutioner også skal være gældende efter 1. april 1976.

Dette forslag om ændring af sygehusloven omhandler derfor kun inddragelse af egne indtægter og udbetaling af lommepege til de psykiatriske patienter.

Det foreslås af lægelige grunde, nemlig hensynet til patientens helbredelsesmulighed, at forlænge fristen fra 6 til 9 måneder. Inddragelse af en psykiatrisk patients egne indtægter på et for tidligt tidspunkt er et meget voldsomt indgreb i patientens tilværelse og kan således alvorligt forringe hans mulighed for at blive udskrevet. En arbejdsgruppe nedsat af indenrigsministeriet har da også i en rapport af juni 1975 foreslået, at tidsgrænsen for indtægtsinddragelsen blev forlænget fra 6 til 9 måneder, idet det over for arbejdsgruppen fra lægelig side var blevet anført, at der først kan være tale om egentlige plejefunktioner efter forløbet af 9 måneders indlæggelse.

Arbejdsgruppen har endvidere anført, at anvendelsen af en aldersgrænse ved inddragelse af egne indtægter må betragtes som generelt utidssvarende. Arbejdsgruppen fandt, at det i en tid, hvor det psykiatriske sygehusvæsen har skiftet fra i stort omfang at bestride plejefunktioner til primært at behandle patienterne, er lægeligt uheldigt at bibeholde en sådan grænse.

Det foreslås, at der for de psykiatriske institutioner kommer til at gælde samme principper for beregning af det maksimale beløb, der kan inddrages, som for de almindelige plejehjem. Efter bistandsloven fastsætter socialministeren et sådant beløb. Dog må der på den enkelte institution ikke betales mere end den gennemsnitlige opholdsudgift.

Lovforslaget tilstræber at være økonomisk neutralt med hensyn til indtægter og udgifter for amtskommunerne, hvortil statshospitalerne fra 1. april 1976 er overført.

Lommepegebeløbene foreslås som hidtil justeret efter reguleringspristallet. Disse øgede udgifter skulle modsvares af tilsvarende merindtægter ved indtægtsinddragelser.

Der er med andre ord tale om, at det bestående regelsæt for inddragelse af egne indtægter og udbetaling af lommepege til psykiatriske patienter stort set foreslås forlænget.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.